

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ἐξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Ἑσωτερικοῦ :		ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879	Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑξωτερ. λ. 15
Ἐξωτερικοῦ :		ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ	Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
Ἐτησίᾳ δε. 3,—	Ἐτησίᾳ φρ. 10,—	ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	τιμῶνται ἑκάστον λεπ. 25
Ἑξάμηνος 4,50	Ἑξάμηνος 5,50		ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Τρίμηνος 2,50	Τρίμηνος 3,—		Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.			
Περίοδος Β'.—Τόμος 21ος		Ἐν Ἀθήναις, 29 Νοεμβρίου 1914	Ἔτος 36ον.—Ἀριθ. 52

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULIUS CHANGEL

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια)

Κινήσας ἐπιτηδεύων τὸ σῶμά του, ἐπὶ τέλους τὸ κατώρθωσε, καὶ τὸ ὅπλον ἐπέσεν εἰς τὸ χῶμα, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῇ ὁ ἐχθρός.

Εὐτυχῶς ποῦ τὸ ρεβόλβερ ἦτο σκοτεινόν, χαλκόμαυρον ὅλον, χωρὶς κανέν γυαλιστερόν σημεῖον.

Εὐκολώτατα ἤμπόρεσε τώρα ὁ Τζούλης νὰ τὸ πάρῃ ἀπὸ τὴν τρύπαν, προσποιούμενος ὅλον ἐν ὅτι βγάξει χῶμα.

Καὶ μόλις τὸ ἐπίασεν εἰς τὰ χέρια του, ἐστράφη μὲ κίνημα ταχύ, κεραυνῶδες, καὶ ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ ἀρχι-λῆστου.

Εἰς τὸν πυροβολισμόν αὐτὸν ἀπεκρίθη ἀμέσως ἓνας ἄλλος, διότι τὸ κίνημα τοῦ Τζούλη, ὅσον ταχύ καὶ ἂν ἦτο, τὸ ἀντελήφθη ὁ κ. Δίκ κ' ἐπρόφθασε νάντιπυροβολήσῃ.

Ἡ σφαῖρα ὅμως τοῦ Κατακτητοῦ δὲν ἤγγισε τὸν Τζούλην, ἐνῷ ἡ σφαῖρα τοῦ Τζούλη ἐκτύπησε τὸν κακοῦργον κατὰστηθα.

Ἐστράφη δύο φορές περὶ ἑαυτὸν καὶ κατέπεσε πρηνὴς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὅπου ἐμείνεν ἀκίνητος.

Ὁ θάνατος τοῦ Κατακτητοῦ.

Ὁ νεαρὸς Παρισινὸς ἐκύτταζε μὲ τρόμον τὸν ἐχθρόν του κατακείμενον. (*)

Δὲν ἤμποροῦσε ἀκόμη νὰ πιστεύσῃ τὴν νίκην του κ' ἐστέ-

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου σελ. 368.

κατο σπαστισμένος, μὴ τολμῶν οὔτε νὰ φωνάξῃ, οὔτε νὰ κάμῃ τὸ ἐλάχιστον κίνημα.

Τὸ ἐφαίνετο ἀδύνατον, ἀπίστευτον, ὅτι ὁ δυνατὸς ἐκείνος ἄνθρωπος, ὁ Κατακτητὴς τέλος πάντων, ὁ ὁποῖος πρὸ ὀλίγων ἀκόντων στιγμῶν τὸν ἐσάρκαζε, κρατῶν αὐτὸν εἰς τὴν διάθεσίν του, ἤμποροῦσε νὰ εἶνε

ἐξήπλωμένος ἐκεῖ, ἄψυχος, ἀνίκανος πλέον νὰ βλάψῃ κανένα.

Καὶ ὅλα αὐτὰ νὰ τὰ κάμῃ μόνος του ὁ Τζούλης! . . Ἀ, ὦχι! ἦτο ὄνειρον, φρεναπάτη, καὶ μετ' ὀλίγον ἐξυπνῶν, θὰ ἐβλεπε πάλιν τὸν κ. Δίκ εἰς τὴν θέσιν του, νὰ τὸν ἀτενίζῃ μὲ στυγνὸν βλέμμα καὶ νὰ τὸν σκοπεύῃ μὲ τὸ ρεβόλβερ του.

Ἄλλ' ὦχι! δὲν εἶνε ὄνειρον! Κραυγαὶ ἰσχυραὶ, περιχαρεῖς, φιλικαὶ, κάμνουν τὸν Τζούλην νὰ συνέλθῃ, νὰ ἰδῇ ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὴν πραγματικότητα.

— Θάρρος, Τζούλη! τοῦ φωνάζουν ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ χειμάρρου. Ἐρθάσαμε!

Ὁ Παρισινὸς στρέφεται καὶ ἀναγνωρίζει τὸν λοχίαν Λαμπέρ μὲ τοὺς δέκα ἵππεῖς.

Εἶχαν ἀκούσῃ τοὺς πυροβολισμούς καὶ μὴ δυνθέντες νὰ ἀντισταθῶν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ βοηθήσουν τὸν νεαρόν Γάλλον, ἔφθαναν τρέχοντες διὰ τῆς ἀτραποῦ.

Ὅταν ἐπλησίασαν ἀρκετά, ὁ Τζούλης τοῖς ἐδείξε μὲ τὸ δάκτυλον τὸ κατακείμενον σῶμα καὶ τοῖς εἶπεν, ὦχι! χωρὶς κάποιαν—δικαίαν ἄλλως—ὑπερηφάνειαν:

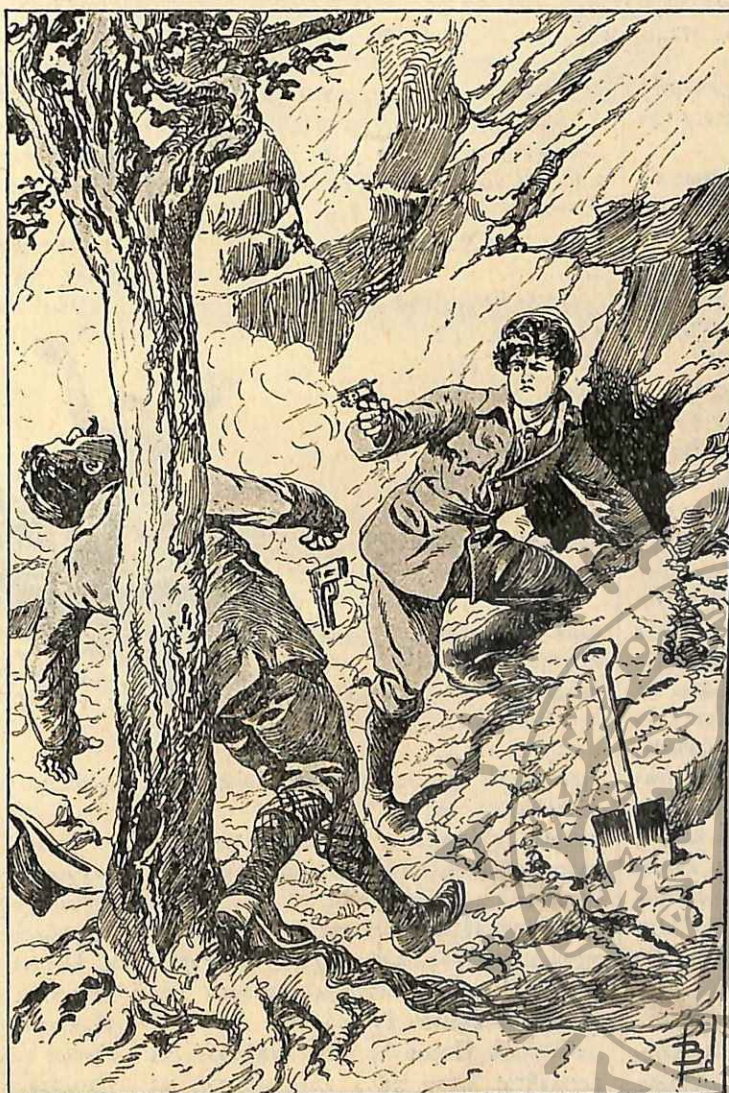
— Δὲν σὰς χρειάζομαι πιά, καλοὶ μου εἴλοι! Καθὼς βλέπετε . . . τὰ ξεμπερδεύα μόνος μου!

Ὁ Λαμπέρ καὶ οἱ στρατιῶται ἐκύτταζαν μὲ θαυμασμόν τὸ πτώμα καὶ τὸν νεαρόν ἥρωα.

— Ὡστε . . . τὰ κατὰφερες; ἠρώτησεν ὁ λοχίας.

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Τζούλης. Ὁμολογῶ ὅμως, ὅτι λίγο ἔλειψε νὰ τὴν πάθω.

Καὶ κτυπῶν φιλικῶς τὸν ὄμων τοῦ λοχία, προσέθεσεν εὐθύμως:

Ἡ σφαῖρα τοῦ Τζούλη ἐκτύπησε τὸν κακοῦργον κατὰστηθα... (Σελ. 373, στ. α'),

— Σύντροφε, σὲ σένα χρωστῶ τὴ ζωὴ. Γιατί ἂν δὲν μοῦ ἔδινες καὶ τὸ ἄλλο ρεβόλβερ, τώρα θὰ ἤμουν χαμένος.

Μὲ ὀλίγας λέξεις, ὁ σπουδαστὴς διηγῆται τότε εἰς τοὺς στρατιώτας τὰ τοῦ ἀγῶνός του πρὸς τὸν Κατακτητὴν.

Ἀλλὰ μὲν ἐτελείωσε τὴν διήγησίν του, ὁ Λαμπέρ, ὁ ὁποῖος ἐκύτταζε τὸ πτώμα τοῦ κακούργου, ἔξαφνα εἶπε:

«Ὁ ἐτοιμοθάνατος ἔδωκεν ἕνα φάκελλον, τὸν ὁποῖον ἔτεινεν εἰς τὸν Τζούλην...» (Σελ. 374, στ. β').

— Προσοχή!... εἶνε ζωντανὸς ἀκόμη! Ἀμέσως οἱ στρατιῶται περιστοιχίσαν τὸ δῆθεν πτώμα.

Προσεκτικὰ, μὲ τ' ὄπλον φρονίμως εἰς τὸ χέρι, ὁ Λαμπέρ ἔσκυψεν ἐπάνω του καὶ τὸ ἐγύρισε. Κῶμα αἵματος ἐξώρμησεν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Κατακτητοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνοιξε τὰ βλέφαρά καὶ ἀπεκάλυψε δύο μάτια υελοῦδη, μαρτυροῦντα, ὅτι ἂν δὲν ἦτο ἡδὴ νεκρός, ὁ θάνατός του ὁμῶς ἐπλησίαζε.

Ἀσφαλῶς εἶχεν ἐξοφλήσῃ καὶ ὁ τρομερὸς ἀρχιληστής. Δὲν ἦτο πλέον ἐπιφοβός.

Ἐπειδὴ κατέβαλλε προσπάθειαν διὰ νὰ ἐκλιπῇ, τὸν ἐπλησίασαν ὅλοι. Καὶ τότε ὁ ἐτοιμοθάνατος κατῴρωσε νὰ εἶπῃ μὲ φωνὴν ἀσθενὴ καὶ διακοπτομένην ἀπὸ λῶ-ξυχα:

— Τζούλη, μ' ἐνίκησες!... Ἀπονήσχω θῦμα μὲς ὥραίας τρέλλας... Κατὰ βάθος δὲν ἤμουν παρὰ ἕνας θεατρίνος... Εὕρισκα διασκεδαστικὸ νὰ σὲ βάλω νὰ σκάψῃς γιὰ νὰ μοῦ βγάλῃς ὁ ἴδιος τὸν θησαυρὸν, ἐνῷ μποροῦσα νὰ τὸν ξεθάψω μόνος μου, ἀρῶν σ' ἐσκότωνα... Ἐποφελήθης ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀδυναμία μου καὶ ἔκαμες καλὰ. Ἐγὼ, παιδί μου, εἶχα βαρεθῇ πιά τὴ ζωὴ. Δὲν ἀρκεῖ νὰλλάξῃ κανεὶς τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων, γιὰ νὰλλάξουν καὶ τὰ πράγματα τὰ ἴδια... Ὅσο καὶ ἂν ἔλεγα πῶς εἶμαι Κατακτητής, δὲν ἤμουν παρὰ ἕνας κλέπτης, λιποδύτης, ληστής, καὶ ἔπρεπε νὰ τελειώσω ὅπως τελειῶνω τώρα... Ἀς εἶνε!.. πάντα καλότερα, παρ' ἂν ἐπερνοῦσα ἀπὸ τὸ κακούργιο δικαίω στὴ λαιμητόμο...

Ὁ κ. Ρισανὲλ ἐστάματτε. Ἐφαίνετο, ὅτι δὲν ἤμποροῦσε νὰ ἐκλιπῇ, περισσύτερον. Ἐκλεισε τὰ μάτια του δύο-τρὶς φορές καὶ ἔγειρε τὸ κεφάλι του εἰς τὸν ὄρον. Τὸ ἐσήκωσεν ὁμῶς καὶ πάλιν, μὲ μίαν τελευταίαν προσπάθειαν, καὶ ἐτραύλισε:

— Παιδιά, ἀρίστε με ἀκόμη, πρὶν πεθάνω, νὰ σᾶς δώσω μιὰ καλὴ συμβουλή: Μὴ μιμηθῆτε τὸν Κατακτητὴ! Νὰ εἰσθε τίμιοι καὶ ἐργατικοί. Σ' αὐτὸ τὸ μαρκεῖν χῶμα, ποῦ τὸ βάφω ἐγὼ ἀδόξως μὲ τὸ αἷμά μου, σεῖς, με τιμῶ, ἐργασία, μπορεῖτε νὰ κάμετε θαύματα. Ἡ βασιλεία τῶν κλεπτῶν καὶ τῶν κακούργων στὸ Μαρρόκον ἐτελείωσε. Θὰ ἔλθουν τώρα οἱ τίμιοι καὶ οἱ καλοὶ... Τζούλη, ὁ Κατακτητής ποῦ τὸν ἐνίκησες, δὲν σὲ μισεῖ. Καὶ γιὰ νὰ σοῦ τὸ ἀποδείξῃ, σὲ κάμνει κληρονόμο του!

Πρὸς μεγάλην ἐκπληξίν ὁλων, ὁ ἐτοιμοθάνατος ἤρρεν ἀκόμη τὴν δύναμιν νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὴν τσέπην του ἕνα πορτοφόλι, καὶ ἀπὸ τὸ πορτοφόλι αὐτὸ ἕνα φάκελλον, τὸν ὁποῖον ἔτεινεν εἰς τὸν Τζούλην:

— Πάρε, τοῦ εἶπε: αὐτὸ τὸ χαρτί σοῦ δίδει δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ Κατρημένου Κασμπᾶ. Ὁ ὑπρέτης μου ἔχει ὁδηγίαν... Ἀρὰ τοῦ δώσῃς αὐτὸ τὸ γράμμα, θὰ σὲ ἀναγνωρίσῃ γιὰ κύριό του. Κάμε καλὸ εἰς ἐκεῖνο τὸν τόπο ὅπου ἐγὼ δὲν ἔκαμα παρὰ κακὸ. Χαῖρε!.. Χαῖρετε ὅλοι σας!.. Ἐγὼ περ... Ὁ δυστυχὴς δὲν ἤμπορεσε νὰ εἶπῃ τίποτε ἄλλο. Τὸ σῶμά του ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰ χέρια ποῦ τὸ ἐκρατοῦσαν κα-θισμένον, καὶ τὸ κεφάλι του ἐκτύπησεν εἰς τὸ χῶμα.

Αὐτὴν τὴν φορὰν, ὁ Κατακτητής ἦτο νεκρός. Ὁ Τζούλης, ὁ λογίης καὶ οἱ στρατιῶται ἐκτύπησαν τὸ πτώμα σιωπηλοί, συλλογιζόμενοι τὰ πρόσωπα λόγια, τὰ ὅποια ἐπρόφερον ἀπονήσκων ὁ κακούργος.

Ὁ σπουδαστὴς περητῆρε μὲ δυσπιστίαν συγχρόνως καὶ μὲ χαρὰν τὸ χαρτί, τὸν ὁποῖον τὸν καθίστα κληρονόμον τοῦ ἀλλοκότου ἐκείνου ἐχθροῦ.

Ἀλλ' ὁ Παρισινὸς δὲν ἀγαποῦσε νὰ συγκινηθῇ πάρα πολὺ καί, μὲ τὴν ὥς πάντοτε σχεδὸν εἴρωνα φωνὴν του, ἀνεκάλεσε τοὺς συντρόφους του ἀπὸ τοὺς ρεμ.

— Ἐ! ποῦ εἰσθε!.. Δὲν ἐργάζεστε λιγὰν! καὶ εἰς τὸ «τροφερόν» ζήτημα!.. Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι εἰς ἐκείνη τὴν τρύπα ὑπάρχουν δύο ἑκατομμύρια καὶ... χίλια φράγκα γιὰ τὸν καθένα σας. Ἐμπρὸς λοιπόν! Δουλεῖτε καὶ γρήγορα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ο ΑΠΟΠΛΟΥΣ ΤΟΥ «ΜΟΓΑΔΟΡ»

Τὸ «Μογαδὸρ» δὲν περιμένει.

Τὸ «Μογαδὸρ», ἀτμόπλοιο τῆς Γαλλικῆς Ἐταιρείας τῶν Διαπορθμεύσεων, εὕρισκετο πρὸς ἄκρον εἰς τὸν λιμένα τῆς Καζαμπλάνκας.

Ἡ ἀναχώρησις αὐτῆς ἐνὸς ἀπλοῦ ἐμπορικῶν πλοίου προσελάμβανε διαστάσεις σπουδαίου γεγονότος, διότι ἦτο τὸ πρῶτον ποῦ ἀνεχώρει ἀπὸ τὸ Μαρρόκον διὰ τὴν Γαλλίαν, μετὰ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Εἰς τὸ μέσον τῶν ὁωρηκτῶν, τὰ ὅποια ἐφαίνοντο ὡς νὰ τὸ προστατεύουν, τὸ ἀτμόπλοιο ἐμαύριζεν ἀπὸ τὸ πλῆθος.

Δὲν ἦσαν μόνον οἱ πολυάριθμοι ἐπιβάται, τοὺς ὁποίους θὰ μετέφερον εἰς τὴν Γαλλίαν ἦσαν καὶ ὅλοι οἱ Γάλλοι τῆς Καζαμπλάνκας καὶ τῶν περιχώρων, οἱ ὅποιοι εἶχον ἔλθῃ διὰ νὰποχαιρετήσουν τοὺς ἐπιστρέφοντας εἰς τὴν πατρίδα φίλους καὶ συγγενεῖς.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

«Ἐνας νέος στέκεται εἰς τὴν πρῶταν...» (Σελ. 375, στ. β').

— Ἐ! ποῦ εἰσθε!.. Δὲν ἐργάζεστε λιγὰν! καὶ εἰς τὸ «τροφερόν» ζήτημα!.. Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι εἰς ἐκείνη τὴν τρύπα ὑπάρχουν δύο ἑκατομμύρια καὶ... χίλια φράγκα γιὰ τὸν καθένα σας. Ἐμπρὸς λοιπόν! Δουλεῖτε καὶ γρήγορα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ο ΑΠΟΠΛΟΥΣ ΤΟΥ «ΜΟΓΑΔΟΡ»

Τὸ «Μογαδὸρ» δὲν περιμένει.

Τὸ «Μογαδὸρ», ἀτμόπλοιο τῆς Γαλλικῆς Ἐταιρείας τῶν Διαπορθμεύσεων, εὕρισκετο πρὸς ἄκρον εἰς τὸν λιμένα τῆς Καζαμπλάνκας.

Ἡ ἀναχώρησις αὐτῆς ἐνὸς ἀπλοῦ ἐμπορικῶν πλοίου προσελάμβανε διαστάσεις σπουδαίου γεγονότος, διότι ἦτο τὸ πρῶτον ποῦ ἀνεχώρει ἀπὸ τὸ Μαρρόκον διὰ τὴν Γαλλίαν, μετὰ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Εἰς τὸ μέσον τῶν ὁωρηκτῶν, τὰ ὅποια ἐφαίνοντο ὡς νὰ τὸ προστατεύουν, τὸ ἀτμόπλοιο ἐμαύριζεν ἀπὸ τὸ πλῆθος.

Δὲν ἦσαν μόνον οἱ πολυάριθμοι ἐπιβάται, τοὺς ὁποίους θὰ μετέφερον εἰς τὴν Γαλλίαν ἦσαν καὶ ὅλοι οἱ Γάλλοι τῆς Καζαμπλάνκας καὶ τῶν περιχώρων, οἱ ὅποιοι εἶχον ἔλθῃ διὰ νὰποχαιρετήσουν τοὺς ἐπιστρέφοντας εἰς τὴν πατρίδα φίλους καὶ συγγενεῖς.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανὲλ, ὁ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρηκλήσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἑκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰνα-βάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κ. Ρισανὲλ ἐκοπίασε πολὺ διὰ νὰ πείσῃ τὸν υἱὸν του, ὅτι ἦτον ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰναχωρήσουν ἀνευ ἀναβολῆς. Ὁ Λουλού δὲν ἐννοοῦσε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Μαρρόκον χωρὶς τὸν Τζούλην. Καὶ ἦτο ἀπαρηγόρητος ὁ δυστυχὴς μικρὸς διὰ τὴν ἀκατανόητον ἐκείνην ἐξαφάνισιν τοῦ συν-τρόφου του.

Ὁ στρατηγός, πιστὸς εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ποῦ ἔδωκεν εἰς τὸν νεαρὸν Παρισινόν, δὲν εἶχεν ἀποκαλύψῃ εἰς κανένα τὸ μυστικόν του. Ὅταν λοιπόν, μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας, ὁ κύριος Ρισανὲλ δὲν εἶδε νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ φίλος τοῦ υἱοῦ του, ἀπεράσισε νὰναχωρήσῃ καὶ χωρὶς αὐτόν.

Ἡ ὑγεία του, κλονισθεῖσα ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ τὰς συγκινήσεις, δὲν τῷ ἐπέτρεπε νὰναβάλῃ περισσότερον τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ὁ Λουλού ὑπερχειρώθη νὰ υποκύψῃ εἰς τὴν ἀνωτέραν αὐτὴν βίαν, ἐλυπεῖτο ὁμῶς φοβερὰ ποῦ ἐγκατέλειπε οὕτω τὸν φίλον του, τὸν σύντροφόν του εἰς τὰς δυστυχίας, ἐκείνων, ὁ ὁποῖος τοσάκις ἔγεινε σωτὴρ του.

Ὁ κ. Ρισανὲλ εἶχεν ἀρίστη χρήματα εἰς τὸ Προξενεῖον διὰ νὰναζητήσουν τὸν Τζούλην καὶ νὰ τῷ τὰ δώσουν ἅμα θὰ τὸν εὕρισκαν. Ὁ στρατηγὸς ὑπεσχέθη ἐπίσης νὰ προστατεύσῃ τὸν σπουδαστὴν καὶ νὰ τὸν ἐξαποστείλῃ εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ πρῶτης εὐκαιρίας.

Αὐτὸς εἶπε!

Ἀλλὰ μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὰς συστάσεις, ὁ υἱὸς τοῦ κ. Ρισανὲλ ἦτο μελαγχολικώτατος τὴν πρῶταν τοῦ ἀπόπλου τοῦ «Μογαδὸρ».

Στηριζόμενος διὰ τῶν ἀγκλῶνων εἰς τὸ δρύφακτον τοῦ καταστρώματος, προσέκλινε τὰ μάτια του εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, τὴν ὁποῖαν ἐμελλε νὰ ἐγκαταλείψῃ, μὴ συλλογιζόμενος ἄλλο παρὰ τὰς εὐτυχεῖς ἢ δυστυχεῖς στιγμὰς, τὰς ὁποίας εἶχε διέλθῃ μὲ τὴν καλὴν του φίλον.

Δὲν ἤθελε νὰ βλέπῃ οὔτε τὴν χαρκατηριστικὴν ἐκείνην κίνησιν, ἢ ὁποία βασιλεύει ἐπὶ τοῦ πλοίου τὴν στιγμὴν τοῦ ἀπόπλου: τοὺς ἐπιβάτας οἱ ὅποιοι κάμνουν τοὺς ἀποχαιρετισμούς των, τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, οἱ ὅποιοι περιμένουν τὸν τελευταῖον κώδωνα διὰ νὰ φύγουν, τοὺς ναύτας οἱ ὅποιοι ἐκτελοῦν βιαστικὰ τοὺς τελευταίους χειρισμούς καὶ τοὺς ἀξιωματικούς, οἱ ὅποιοι περιμένουν ἐπὶ τῆς γέφυρας τὴν κατάλληλον στιγμὴν, διὰ νὰ διαβιβάσουν εἰς τὴν μηχανὴν τὴν διαταγὴν τῆς ἐκκινήσεως.

Τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου ἐκενώθη τέλος ἀπὸ ὅλους τοὺς ξένους. Δὲν μόνον πλέον, παρὰ ὅσοι θὰ ταξιδεύουν. Ὁ κ. Ρισανὲλ κάθηται εἰς μίαν πολυθρόναν, εἰς τὴν πρῶτην, πλησίον τῆς συζύγου του, ἢ ὁποία, ὡς νὰ μὴ τῆς συνδέῃ τίποτε ἀπο-

λῦτως, εἶχεν ἀναλάβῃ τὸ κροσέ της, τὸ ὁποῖον κατῴρωσεν, ἀγνωστον πῶς, νὰ περισώσῃ μεθ' ὅλας ἐκεῖνας τὰς περιπετειάς.

Ἡ σφύριτρα τοῦ πλοίου ἀφίνει τὴν θλιβεράν καὶ χαροποιάν συγχρόνως φωνήν της, — κατὰ τὰς περιστάσεις ποῦ ἀκούεται, θλιβερά ὅταν ἀγγέλλῃ τὸν χωρισμόν, χαροποιά ὅταν προάγῃ καμμίαν ἐλπίδα... Οἱ ναῦται τραβοῦν τὰς ἀλύσεις, αἱ ὁποῖαι ὑψώνουν τὰς κλίμακας, διακόπτοντες οὕτω πᾶσαν συκοινωνίαν τοῦ πλοίου μὲ τὴν ξηράν.

Αἱ λέμβοι, αἱ ὁποῖοι περιστοιχίζουν τὸ μέγα σκάφος, ἀπομακρύνονται, διὰ νὰ τὸ ἀφίσουν νὰ κινηθῇ καὶ νὰ στρέψῃ τὴν πῶραν τοῦ πρὸς τὴν ἐξόδον τοῦ λιμένος.

Τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκυπτεν εἰς τὸν ἀκουστικὸν σωλήνα διὰ νὰ διατάξῃ τὸν μηχανικόν: «Ἐμπρὸς! σιγὰ!» — τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀκριδῶς, μίαν λέμ-

λύτως, εἶχεν ἀναλάβῃ τὸ κροσέ της, τὸ ὁποῖον κατῴρωσεν, ἀγνωστον πῶς, νὰ περισώσῃ μεθ' ὅλας ἐκεῖνας τὰς περιπετειάς.

Ἡ σφύριτρα τοῦ πλοίου ἀφίνει τὴν θλιβεράν καὶ χαροποιάν συγχρόνως φωνήν της, — κατὰ τὰς περιστάσεις ποῦ ἀκούεται, θλιβερά ὅταν ἀγγέλλῃ τὸν χωρισμόν, χαροποιά ὅταν προάγῃ καμμίαν ἐλπίδα... Οἱ ναῦται τραβοῦν τὰς ἀλύσεις, αἱ ὁποῖαι ὑψώνουν τὰς κλίμακας, διακόπτοντες

Κατόπιν, στραφείς πρὸς τὸν Λουλού, ὁ ὁποῖος ἐκύτταζεν ὄλονεν τὸν φίλον του μὲ θαυμασμόν, τῷ εἶπε :

— Λουλού, ὁ Μαρκήσιος πάει δουλειά του !

— "Ενας παλιάνθρωπος λιγώτερο !

— Ναί, τὸν ἐσκότωσα μὲ τὸ χέρι μου. Τὸ ἴδιο καὶ τὸν Κατακτητὴ.

— Ἀλήθεια ;

Αἱ ἀπίστοι, αἱ ἀπίστευτοι αὐταὶ εἰδήσεις ἔπασαν ἐπὶ τῶν ἀκροατῶν ὡς κεραυνοί. Ἀλλὰ πῶς ἤμπορουσαν ἀκόμη ναυριβάλλουν, ἀφοῦ ὡς ἀψευδὲς τεκμήριον, ὁ Τζούλης ἔφερε δύο ὁλόκληρα ἑκατομμύρια :

Ἀφοῦ παρήλθε κάπως ἡ μεγάλη ἐκπληξίς, ἡ προξενηθεῖσα ἐκ τῆς θεατρικῆς κάπως ἐμφανίσεως τοῦ Τζούλη, ἐκάθησαν ὅλοι καὶ συνωμίλῃσαν ἡσυχώτερα.

Τὸ πλοῖον εἶχεν ἐξέλθῃ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Καζαμπλάνκας καὶ ἔσχιζε τώρα γοργὸν τὰ κυανὰ καὶ γαλῆνια νερά τοῦ ἀνοικτοῦ πελάγους.

Ὁ σπουδαστὴς διηγῆθη ἐκτενῶς τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν του ἐπιχείρησιν. Καὶ ὅλοι ἔφριξαν, ἀκούσαντες τὰς λεπτομερείας τῆς πάλης του πρὸς τὸν Κατακτητὴν καὶ τὸν θάνατον τοῦ διασῆμου ἀρχι-λῆστου.

— "Ω, Τζούλη ! ἔλεγεν ὁ Λουλού μὲ θαυρασμένα μάτια· τί ἦρος πού εἶσαι !

Ὁ κ. Ρισανέλ ὁμῶς ἔκρινε περιττὸν νὰ ἐκχυθῇ εἰς λόγους θαυμασμοῦ καὶ ἀρπάξων τὰ χαρτονομίσματα καὶ τοὺς τίτλους πού τῷ εἶχε παραδώσῃ πρὸ ὀλίγου ὁ σπουδαστὴς, τῷ ἔτεινε τὸ δέμα λέγων :

— Πάρ' τα, παιδί μου !.. Εἶνε μιά περιουσία πού σοῦ ἀξίζει, ἀφοῦ σὲ σένα χρεωστῶ τὴ ζωὴ τοῦ Λουλού μου !

Ἀλλὰ πρὸς μεγάλην ἐκπληξιν τῶν ἐπιβατῶν, οἱ ὁποῖοι παρευρίσκοντο εἰς αὐτὴν τὴν σκηνήν, ὁ νεαρὸς Παρισινὸς δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ τὰ δύο ἑκατομμύρια πού τοῦ ἐχάριζεν ὁ ζῆλτος προστάτης.

— Εὐχαριστῶ, κύριε Ρισανέλ, εἶπε, διὰ τὴν γεναιοδωρίαν σας, ἀλλὰ δὲν μοῦ χρειάζονται τὰ χρήματά σας. Εἶμαι καὶ ἐγὼ πλούσιος... Δὲν σὰς εἶπα, ὅτι ἐκληρονόμησα τὸν Κατακτητὴν ; Μοῦ ἄρισε ὅχι μόνον γαίαν νὰ καλλιεργήσω, ἀλλὰ καὶ μίαν ἀποστολὴν νὰ ἐκπληρώσω.

Ὁ φεῖλω νὰ κάμω νὰ χρησιμοποιήθῃ εἰς τὸ Μαρρόκον τὸ ὄνομα τοῦ Γάλλου κλέπτου καὶ ληστοῦ. Ὁφείλω, εἰς τὴν θέσιν τοῦ Κατακτημένου Κασμπᾶ, νὰ ἰδρύσω ἐγὼ ἕνα σταθμὸν ἐντίμου, χρηστῆς ἐργασίας.

Ὁ φεῖλω, μὲ ἄλλους λόγους, νὰ γείνω ἀποικὸς ἐδῶ, ἕνας ἀπὸ τοὺς Γάλλους ἀποίκους τῆς αὐρίον, οἱ ὅποιοι, κατόπιν τῶν νικηφόρων στρατευμάτων μας, θὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ Μαρρόκον, φέροντες τὴν εὐημερίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν. Καὶ διὰ νὰ τὸ κάμω αὐτό, κύριε, δὲν πρέπει νὰ εἶμαι πολὺ πλούσιος.

Μὲ σοβαρότητα ἀνωτέραν τῆς ἡλικίας

αὐτοῦ, ἤκουσεν ὁ Λουλού τὰς ὁραίας αὐτὰς δηλώσεις τοῦ φίλου του.

— "Ω, ναί ! προσέθεσε καὶ αὐτὸς· δὲν πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς πάρα πολὺ πλούσιος, μπαμπᾶ, ἀλλὰ δυνατὸς, μερσιωμένος, ἱκανός. Τελος πάντων, πρέπει νὰ εἶνε σὰν τὸν Τζούλη !.. Γι' αὐτὸ θὰ σὲ παρακαλέσω, νὰ μᾶρσις ἀργότερα νὰ ἐπιστρέψω καὶ νὰ ἐργασθῶ μαζί' σου. Θέλω νὰ γίνω καὶ ἐγὼ ἀποικὸς. Δὲν θέλω νὰ εἶμαι μονάχα γιὸς τοῦ μπαμπᾶ μου, τοῦ ἑκατομμυριούχου !..

Μόλις ὁ μικρὸς ἐπρόφερεν αὐτὰς τὰς λέξεις, ἡ μητέρα του τὸν ἀρπαξεν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ἔσφιγγε εἰς τὴν ἀγκαλιά της, λέγουσα :

— Μπράβο, παιδί μου ! ὦρα'α τὰ εἶπες !..

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 365)

Πλησιάζει, ὁρμᾶεις τὸ κρεβάτι, σκύπτει ἐπάνω της καὶ ἀπλώνει τὸ χέρι...

Ἀλλὰ, συγχρόνως, τὸ φανάρι τοῦ πίπτει καὶ σβύνεται. Τὸ δωμάτιον βυθίζεται εἰς τὸ σκότος. Καὶ ὁ Πλὸν κρυγάζει :

— Βοήθεια ! ἐδῶ !

Ὁ Γατομύτης ὁρμᾷ... Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς φωνάζει σὰν τρελλός :

— Βοήθεια !.. Αἰλάπα, βοήθεια !

Ὁ Λαίλαψ ὁμῶς δὲν βλέπει τίποτε στὰ σκοτεινά. Προχωρεῖ εἰς τὴν τύχην, μὲ τὰ χέρια ἀπλωμένα ἐμπρός, τὰ δὲ χέρια αὐτὰ συναντοῦν μετ' ὁλίγων τὸ χάλκινον κάγγε-λόν τοῦ κρεβατιοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν εἰμποροῦν πλέον νὰ φύσουν...

Τώρα φωνάζει καὶ ὁ Λαίλαψ μαζί μὲ τοὺς συντρόφους του :

— Βοήθεια ! Βοήθεια !..

Ὁ Πλὸν συστρέφεται ἀπὸ τοὺς πόνους· τὸ ἴδιο καὶ ὁ Γατομύτης.

Τὰ γυνὰ πόδια τοῦ Λαίλαπος χωρηθοῦν εἰς τὸ πάτωμα, ἐνῶ τὰ τοῦ Πλὸν καὶ τοῦ Γατομύτη φαίνονται σὰν κερφεμένα.

Οἱ πόνοι των πρέπει νὰ εἶνε ἀνυπόφοροι, διότι καὶ οἱ τρεῖς, ἀφίνοντες κατὰ μέρος κάθε φρόνησιν, κάθε προσύλαξιν, δὲν παύουν νὰ ξεφωνίζουν, καλοῦντες εἰς βοήθειαν.

Ἐξάφην ἕνα ζωηρὸν φῶς τοὺς φωτίζει.

Ἐξάφην ἕνα ζωηρὸν φῶς τοὺς φωτίζει.

Ἐξάφην ἕνα ζωηρὸν φῶς τοὺς φωτίζει.

Ἐξάφην ἕνα ζωηρὸν φῶς τοὺς φωτίζει.

Τῷ ξέρα καὶ ἐγὼ, ὅτι τὰ πλοῦτη μόνον δὲν κάμνουν τὴν εὐτυχίαν !

Ἦλθε τέλος ἡ ὥρα νὰ ὁμιλήσῃ καὶ ὁ κ. Ρισανέλ. Καὶ πρὸς κορύφωσιν τῆς γενικῆς ἐκπληξέως, ἠκούσθη λέγων :

— Λοιπόν, σύμφωνοι ! Ἀφοῦ ὅλοι θέλετε νὰ γυρίσατε πίσω, θὰ γυρίσω καὶ ἐγὼ καὶ σὰς ὑπόσχομαι ὅτι 'ς ἕνα χρόνον, εἰς ὅλους τοὺς τοίχους ὄλων τῶν Κασμπᾶ καὶ ὄλων τῶν πύργων τοῦ Φέζ, τῆς ἀρίας πόλεως, θὰ διαβάζεται : «*Richelieu, Maroc ! — produits alimentaires !*»

Καὶ γνωρίζομεν, ὅτι ὁ κ. Ρισανέλ ἦτο ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ὅ,τι ἔλεγε, τὸ ἐκῆνε.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ «ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ»

Ὁ Ἐρβελίν, ὁλομόναχος, εἰσέρχεται μὲ τὸ ρεβόλβερ εἰς τὸ χέρι.

Ὁ πόνος, φαίνεται, κάμνει τὸν Πλὸν δειλόν. Καὶ μόλις βλέπει τὸν ἐχθρόν του, τοῦ φωνάζει ἱκετευτικῶς :

— Ἐρβελίν !.. βοήθεια !..

Τὸ θέαμα τῶν τριῶν κακούργων, πού ἐσφάδαζαν ἀπὸ τοὺς πόνους, πιασμένοι ὅλοι ἐκεῖ, ὡς εἰς ποντικοπαγίδα συστήματος ἀγνώστου, προκαλεῖ ἀκράτητον τὴν ἱλαρότητα τοῦ Ἐρβελίν, ὁ ὁποῖος γελῶν δυνατὰ, τοὺς φωνάζει :

— "Ε, ἔ !

αὐτὴ τὴ φορά, φιλαράκοι μου, μοῦ φαίνεται ὡς τὴν πάθατε !

Ἀλλ' ἀπέφυγε νὰ τοὺς πλησιάζῃ πολὺ.

— "Ελεος ! ἔλεος ! σκότωσέ μας τελείως ἡμεῖς, ἀλλὰ μὴ παρατείνῃς αὐτὸ τὸ μαρτύριον !

Ὁ ἀστυνομικὸς δὲν ἀπεκρίθη. Εἰς τὸ βάθος τοῦ δωματίου ἐξεκρέμασε τὸ τηλέφωνον.

— Ἐμπρός !.. ἐμπρός !.. Διευθυνσις Ἀστυνομίας !.. "Α ! σεῖς εἰσθε, κύριε Διευθυντά ;.. "Α, ἂ ! καὶ ὁ κύριος Ἀρχηγός εἶν' ἐκεῖ ;.. Λοιπόν, ἐτελείωσε. Ἐπιάστηκαν καὶ οἱ τρεῖς !.. Ἐλάτε γρήγορα, μὲ καμμιὰ δεκαριά ἀστυφύλακες, διὰ κάθε ἐνδεχόμενον... Μὴ φοβᾶσθε !.. τὰ θηρία θὰ γίνοντ' ὥρα ἀρνάκια !..

Ὁ Ἐρβελίν, ἐστράφη τότε πρὸς τὸν Πλὸν καὶ τοὺς συντρόφους του :

— Μὲ τρία αὐτοκίνητα, τοὺς εἶπεν, ἡ Ἀστυνομία θὰ εἶνε 'δῶ σὲ μισή ὥρα. Κάμετε ὑπμονή !

— Βοήθεια ! ἐφώνησαν οἱ κακούργοι,

μὲ φωνὴν πού δὲν εἶχε πλέον τίποτε τὸ ἀνθρώπινον.

Μετὰ τρία τέταρτα τῆς ὥρας, τρία τέταρτα μαρτυρίου διὰ τοὺς κακούργους, ὁ κ. Κράμπ καὶ ὁ κ. Λαρόζ κατέφθασαν συγκεκινημένοι. Τρία αὐτοκίνητα, μαζί των, εἶχαν φέρῃ δώδεκα ἀστυφύλακες ἐκ τῶν ἀλληλικιωτέρων.

— Μὲ προσοχή, κύριε Διευθυντά ! εἶπεν ὁ Ἐρβελίν. Μὴ πλησιάζετε πολὺ... φθάνει ! σταθῇ ! ἐκεῖ !

— "Α, ἂ ! ἀνέκραξεν ὁ κ. Λαρόζ, τώρα ἐννοῶ τὴν ποντικοπαγίδα σου !

Καθὼς βλέπετε, ἀπεκρίθη ὁ Ἐρβελίν, εἶνε ἀπλουστάτη. Σ' αὐτὸ τὸν τοῖχο, ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ κρεβατιοῦ, ἔχω ὁλόκληρη ἡλεκτρικὴ ἐγκατάστασι, ἡ ὁποία συνδέεται μὲ τὸν μεταλλικὸν λαϊμόν αὐτῆς τῆς κερένιας κούκλας, πού ἀναπαριστᾷ τὸσον πιστῶς τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς δεσποινίδος Ντερίκ. Μόλις οἱ δύο ἀπὸ τοὺς κακούργους ἔκαμαν νὰ ἐγγίσουν τὸν μεταλλικὸν λαϊμόν, ἀποτέλεσμα τοῦ ἰσχυροῦ ρεύμα-

τος ἦτο νὰ συγκρατῇ τὰ χέρια των καὶ νὰ τὰ κολλήσῃ ἐκεῖ—πάνω. Βλέπετε ; Τὰ κινεῖται, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ τὰ ξεκολλήσουν. Οἱ ἡλεκτρικοὶ κλονισμοὶ τοὺς ὁποῖους ὑφίστανται, εἶνε πράγματι ἀλγινέστατοι. Τὸ χάλκινον κρεβάτι ὅπου ἔχει κολλήσῃ ὁ τρίτος τῆς παρέας, ὁ Λαίλαψ, εἶνε ἐπίσης ἡλεκτριζομένη.

— Παραδιδόμεθα ! ἔλεος ! ἱκέτευεν ἡ τριάς.

— Ἰδοῦ, κ. Διευθυντά, τί θὰ γίνῃ τώρα, ἐξηκολούθησεν ἀτάραχος ὁ Ἐρβελίν. Οἱ ἀστυφύλακες θὰ 'μποῦν μὲ τὰ ρεβόλβερ ἐπὶ χέρι καὶ ἐγὼ θὰ διακόψω τὸ ρεύμα, μὲ τὸν διακόπτη πού ἔχω τοποθετήσῃ ἐκεῖ ἐπὶ πλάι. Ἐπὶ τὸ μαρτύριον τῶν τριῶν κακούργων θὰ παύσῃ... Βλέπετε, κύριε Διευθυντά, τὴν ὁραία πεταλούδα πού ἔχει κεντημένη ἐπὶ χέρι τοῦ ὁ Πλὸν ;

Οὕτως ἐγένεον. Οἱ τρεῖς κακούργοι, συντετριμμένοι ἀπὸ τὸ μαρτύριον, δὲν ἐπεχείρησαν καὶ νάμυνθον. Δὲν εἶχαν πλέον δυνάμεις.

Τὰ χαράγματα, δεμένον, ὠδηγήθησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Τὸ ἴδιον πρωὶ αἱ ἐφημερίδες ἀνήγγειλαν τὴν μεγάλην εἰδήσιν διὰ τῶν ἐξῆς :

«*Επιτέλους ! τὸ Παρίσι θάναπνεύσῃ !* Ἀπόψε, οἱ τρεῖς ὑπολειπόμενοι κακούργοι τῆς φοβερᾶς συμμορίας, ὁ ἀρχηγὸς Πλὸν, ὁ Γατομύτης καὶ ὁ Λαίλαψ, συνελήφθησαν τοῦ ὑπο νεαροῦ ἀστυνομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ Ἐρβελίν, τοῦ ὁποῖου ἡ τόλμη, ἡ γενναϊότης, ἡ ψυχραιμία καὶ ἡ εὐφυΐα ἐτερμάτισαν τὸν ἐριζήτην τῶν τιμίων ἀνθρώπων.»

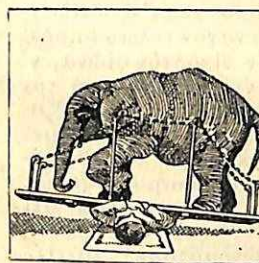
«*Ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ κ. Λαρόζ ἐπροδίδασκε τὸν Ἐρβελίν εἰς Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ τὸν ἐπρότεινεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὸ χρυσοῦν μεταλλικόν. Ἡ ἀνταμιδοὶ αὐτῇ τῷ ἀξίζει καὶ ὄλον τὸ Παρίσι θὰ τὸν συγχαρῇ.*»

[Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Raphael Lightone]

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ «ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ»

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

"Ενας ἀθλητής

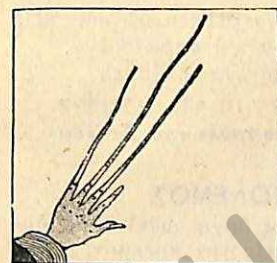
Ὁ Ἰνδὸς Ραμᾶς - Μούρτης - Ναϊδὲς εἶναι ἀθλητὴς πρωτοφανοῦς δυνάμεως. Μὲ τὴν μεγαλειτέραν εὐκολίαν σηκώνει ἐπάνω του τὸ βάρος ὁλοκλήρου ἐλέφαντος, ὅπως τὸν βλέπετε εἰς τὴν ἀπέναντι εἰκόνα. Καὶ καμμιὰ ἀπάτη ! Ὁ ἐλέφας εἶνε ζωντανός, ἀληθινός, καὶ ὄλον του τὸ βάρος πίπτει ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ Ραμᾶ.

Εὐφυὲς Ρεκλάμα

Εἰς τοὺς πελάτας. Ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου τούτου ὑπάρχει ἕνας ψεύτικος καπνιστής, ὁ ὁποῖος κρατεῖ εἰς τὸ στόμα ἕνα γιγαντικὸν πούρον. Δι' εἰδικῶς μηχανισμοῦ, κρυμμένου εἰς τὸ κιβώτιον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου εὐρίσκεται, ὁ καπνιστὴς οὗτος ἐξακοντίζει τολύπας καπνοῦ εὐώδους, ἐνῶ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει.

Ὁρατὸν χέρι

Εἰς τὴν ἀπέναντι εἰκόνα βλέπετε τὸ χέρι ἐνὸς περιφήμου Κινέζου ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐπὶ εἰκοσιπέντε ἔτη δὲν ἔκοψε τὰ νύχια του. Δυστυχῶς, τὰ μακρὰ νύχια τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ δείκτου τοῦ ἔσπασαν μίαν ἡμέραν ἐξ ἀπροσεξίας, καὶ τὸσον ἐλυπήθη ὁ ἀνθρώπος, ὥστε ἀρρώστησε βαρεῖα.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

α'.) Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λαυρεντιέου Βασιλέως

ΝΗ	Α	ΟΝ	ΠΤΥ	ΡΙ
ΡΟ	ΣΚΑ	ΟΝ	ΤΙ	ΠΟ
ΡΙ	ΣΤΗ	ΤΡΟΝ	Α	ΠΑ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταί, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν τὰ ὀνόματα τσεσάρων γεωργικῶν ἐργαλείων.

γ'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πεντακλισίας τῶν Δολλαρίων C'est la liberté c'est la servitude la vie la mort.

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ λέξεις αὗται ὥστε νὰποτελεσθῇ ἕν ρητόν.

Δύσεις τοῦ 50ου φύλλου

α') Τὰ δεκανίκια τοῦ ἀναπήρου σχηματίζονται ἀπὸ τὰς γραμμάς τοῦ ἐδῶρους ἐμ-προσθεν τῆς σειρᾶς τῶν οἰκιδῶν. — β'.) Μάχη, Τυρρηνική, Ἀδριατική, Μεσόγειος. — γ'.) La lettre A.

Τὸ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συνδρομητάς μας τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀποκλεισμένοι ἕνεκα τοῦ πολέμου, δὲν ἤμπορουν ν' ἀναεὶσουν τὴν συνδρομὴν των ἐντὸς τῆς προθεσμίας, τὸ προνόμιον τῆς ἐκπτώσεως τῶν τόμων παρατείνεται, χάριν αὐτῶν μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1915. Ὅλοι οἱ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐγγραφόμενοι, ἢ ἀναεὶσαντες τὴν συνδρομὴν των, ἢμποροῦν ν' ἀγοράσουν τοὺς τόμους τῶν ἐτῶν 1899—1905 (τιμωμένους ἀντὶ δρ. 7.) ἑκαστον ἀντὶ δρ. α. μ. ὦν 4 μόνον, (χρυσόδετον 7), καὶ τοὺς τόμους τῶν 1906—1914 (τιμωμένους ἀντὶ δρ. 8) μόνον ἀντὶ δρ. α. μ. ὦν 4,50, (χρυσόδετ. 7,50).

Αἱ ἀνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμβανοντας τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς πρέπει νὰ προσθῶνεν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐκάστου τόμου λεπτὰ 50 οἱ ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ δρ. 1 οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

ΚΑΙ Ἡ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΑΗΡΩΣΙΣ

Χάριν τῶν ἰδίων συνδρομητῶν, καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ Κλήρωσις, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τώρα, ἀναβάλλεται διὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τοῦ Ἰανουαρίου.

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1914

"Όσοι σκοπεύουν να διατηρήσουν και κατά το ἐρχόμενο ἔτος τὸ ἴδιον ψευδώνυμον ποῦ εἶχαν ὡς τώρα, πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσουν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον. Πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, τὰ μὴ ἀνανεωθέντα ψευδώνυμα τοῦ 1914, τῶν ὁποίων σήμερον, ὡς γνωστόν, λήγει ἡ ἰσχύς, δὲν ἀνήκουν εἰς τοὺς κατόχους των, ἀλλὰ εἰνε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πρώτου ζητοῦντος.

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΤΟΥ 1914

Σήμερον τελειώνουν καὶ τὰ Εὐσημα τοῦ 1914. Κατὰ τὸν Ὁδηγόν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθοῦν διὰ τὰ Εὐσημα, πρέπει νὰ μοῦ στείλουν, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον, λεπτομερῆ Σημείωσιν ὅλων τῶν Εὐσημῶν ποῦ ἐπῆραν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους, ἤτοι ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1913 μέχρι σήμερον. Ὅποιοι δὲν μοῦ στείλῃ τοιαύτην Σημείωσιν, δὲν θάναφερθῇ εἰς τὴν Ἀποτελέσματα. Ἡ Σημείωσις πρέπει νὰ εἴναι γραμμένη καθαρὰ εἰς χωριστὸν φύλλον γάρτου, νάναφερῃ λεπτομερῶς ἐκαστὴν ἀπονομήν Εὐσημῶν (εἶδος καὶ ἀριθμὸν Διαγωνισμοῦ, ψευδώνυμον διαγωνιζομένου, ἀριθμὸν Εὐσημῶν, ἀριθμὸν φυλλαδίου κτλ.) καὶ νὰ ἔγῃ εἰς τὸ τέλος τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα τῶν Εὐσημῶν.

Θὰ με διευκολύνουν πολὺ εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν Σημειώσεων καὶ τὴν ἀπονομήν τῶν Βραβείων, ὅσοι θὰ ἔχουν τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ στείλουν χωριστὰ καὶ Γενικὴν Στατιστικὴν τῶν Εὐσημῶν τοῦ 1914.

Ἀκούτε τί κάμνει ὁ νέος μου φίλος Ἀναχωρογηγηθὴς Ἑλληρισμός, διὰ νὰ ἐλκύῃ συνδρομητάς: Τόις παριστάνει τὴν Διάπλασιν. «ὦραϊαν, τερπνὴν, διδακτικὴν, ὅπως πράγματι εἶνε, ἀλλὰ πάντοτε ἐν μεγεθύνσει», με ἄλλους λόγους ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον. Τὸν εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸν ζῆλόν του, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ, οὔτε αὐτός, οὔτε ἄλλος κάμει: νὰ λέγῃ ψεῦματα γι' ἀγάπην μου. Νομίζω, ὅτι πρὸς ἄγαν συνδρομητῶν διὰ τὸ ξεσπάδιμα, ἢ ἀλήθεια περὶ τῆς «Διαπλάσεως» ἀρκεῖ καὶ περισσεύει.

Νὰ καὶ ὁ Φιλόπατρις Μακεδὼν, ποῦ ἐξεσπάρωσε γενναϊότητα καὶ μοῦ ἔκαμεν ἕως τώρα ἑνδεκα ἀγοραστάς. Μάλιστα ἑνδεκα καὶ μετὰ τὸ ἴδιόν του ὀδῶκα φυλλάδια μοῦ παραγγέλλει νὰ τοῦ στέλλω καθ' ἑβδομάδα ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου. Καὶ νὰ ἰδῇτε, ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς θαυξάνη.

"Ὅχι. Ἐνδοξὸν Σοῦλι, αἱ ψῆφοι τῶν προκριματικῶν ἐκλογῶν δὲν θὰ μετρηθοῦν εἰς τὴν τελικὴν. Θὰ ἀνακηρυχθῶν μόνον τὰ 60 ὑποψήφια ψευδώνυμα, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐκλεχθοῦν ἐκ νέου τὰ 10 βραβεύσιμα. Ὅσον διὰ τὰ Εὐσημα τοῦ 1914, αὐτὰ εἴνε μόνον ὅσα ἀπενεμήθησαν μέχρι σήμερον. Τὰ Εὐσημα Διαγωνισμῶν τοῦ 1914, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα θὰ δημοσιευθοῦν ἀργότερα, θὰ περάσουν εἰς τὰ Εὐσημα τοῦ 1915. Ἔτσι γίνεται πάντα.

Ὁ Μάρτυς τῆς Ἐλευθερίας, ὁ ὁποῖος δι' ὀλίγον καιρὸν με εἶγεν ἐγκαταλείψῃ, μετανοεῖ τώρα καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἀγκαλιά μου «πῶ μελειτημένος, πῶ σοδαρός, πῶ μυαλωμένος». Καὶ μοῦ ὑπόσχεται, ὅτι «ἡ ἀλυσίδα ποῦ θὰ μὰς συνδέσῃ, δὲν θὰ θραυσθῇ ποτὲ εἰς τὸ μέλλον». Καλὸς ἦλθε λοιπόν! Ἡ ἀγκαλιά μου τὸν δέχεται ὀλόκληρην καὶ θερμῇ.

Ἐνετικὲ Λέον, σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις καὶ σὲ συγχαίρω προθύμως διὰ τὴν ἀγοροπρίαν. Αἱ «Κοριτταὶ» τῆς Διαπλάσεως διεκόπησαν, διότι δὲν εἶνε δυνατὴ πρὸς τὸ παρὸν ἡ ἐκδοσις δεκαεξαπλῶν φυλλαδίων, εἰς δὲ τὰ δεκαπεντάδια ἢ καὶ ὀκταεξαπλάδια, τοιοῦτος Διαγωνισμὸς δὲν γινώρεται. Ἐλπίζω ἐν τούτοις, ὅτι ἀργότερα, θὰ εἴμαι εἰς θέσιν νὰ τὰς ἐπαναλάβω.

«Τὰ καλὰ κόποις κτῶνται». Αὐτὸ ἀποδεικνύει καὶ τὸ χαριτωμένον αὐτὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν

σημερινὴν ἐπιστολήν τοῦ «Θαλασσοποῦδι τοῦ Στόλου»: «Σὰς γράφω ἔπειτα ἀπὸ λίμα» πρὸ ὅσο ἀκριβῶς λεπτῶν ἦτο ἐδῶ ἕνας φίλος μου, τὸν ὁποῖον ἐνέγραψα ὡς ἐξάμηνον συνδρομητὴν ἀλλὰ με ξεψύχησε! — Γὰρ ὅσοι μου 'δῶ, ἔχεις κανένα Ὁδηγό; — Ἐγώ, ὁρίστε. — Λοιπὸν ἀρχίσε: μὰ πόσοι θὰ λαμβάνουν μέρος στοὺς διαγωνισμούς; μὰ τί θὰ πῇ διαγωνισμὸς λευκῶν λέξεων; μὰ πόσοι θὰ λαμβάνουν βραβεῖα; μὰ τί βραβεῖα θὰ λαμβάνουν; μὰ πῶς λύεται ὁ γρίφος; κλπ. κλπ. Κυριολεκτικῶς με ξεψύχησε. Ἡθελον ἀμέσως, τώρα, νὰ τὰ μάθῃ ὅλα, καὶ ἤμουν ἀναγκασμένος νὰ τοῦ ἀπαντῶ σὲ ὅλας τὰς ἐρωτήσεις, ποῦ ἤθελον ἢ κάθε μία μισῆς ὥρας ἀνάπτυξιν, ἀλλὰ δὲν περᾶζει, ἀπ' οὗ εἶνε διὰ καλόν. Τί εἴπαμεν;....

Ὁραῖας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: Ἀθανάσιος Διάκος, Ἐνθουσιώδης Ἑλλήν, Ἡρώς τοῦ 1913, Ἡρωϊκὴ Σάμος καὶ Πειθαμενὰ Ὀνειρα. Κοῦμα ποῦ δὲν ἔχω τόπον...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Διοπτροφοροῦσα, κ. (Ε.Δ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: ἡ Ἡρωϊκὴ Σάμος (0) με Λάτοῖδα τῆς Ἀρχαιοῦτης, Ἡρώα τοῦ 1913, Πατριδα τῶν Ἡρώων. Φίωνα. — ἡ Τοικυμία (0) με Ἀλβαροζιτόν Ἡπειρώτην, Ροδοδάφνην, Καυνοῦργες Ἀφρὲς, Πουπουλιέτιον. — ἡ 11η Νοεμβρίου με Ποθητὴν Ἀδελφὴν, Γλαῦκον τὸν Πατρεῖα. Μικρὸν Παγανῆν. — ἡ Κυριασία (0) με Τορπιλλοβόλον 11. Διαβολάκι, Ξανθὴν Νεράιδαν. Ἰόλην, Ροδοδάφνην, Ρεζεντὰ. — ἡ Λάτοῖς τῆς Ἀρχαιοῦτης (0) με Κορητοπούλαν, Βαλκανικὴν Συμμαχίαν, Σημαῖαν τῆς Ἀγοροπρίαν, Σύμβολον τοῦ Χριστιανισμοῦ, Ὑπόδοιλον Ἑλληνίδα. — ἡ Διοπτροφοροῦσα (0) με Ποιγίλισσαν τῶν Δολλαρίων, Ἀστὲρα τῆς Ἐλευθερίας, Βαρκοῦλιαν τοῦ Παμίσου, Μυστηριώδη Σταμποῦλ, Κάστρον Καλαμῶν, Πόδιον τῆς Ρόδου, Σημαιοφόρον Ἑλληνα. Νυαχοῦν Μαυρίλην, Ταλαιπωρημένο Δωδεκάνησον, Πειθαμενὰ Ὀνειρα.

Ἡ «Διάπλασις» ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Μηθηνναϊκὸν Ἰδεώδες, (ἐνεκρίθη, ἀλλὰ δὲν γνωρίζω πότε θὰ δημοσιευθῇ) βεβαίως εἰμπαρεῖς νὰ γίνῃς πράκτορας, φθάνει νὰ θέλῃς! Ποιγίλισσαν τῶν Δολλαρίων (ἐλήφθησαν ἔσταιλα). Ἑλληνα τοῦ Κιλκίς (ἔσταιλα). Διαγροστεφὴ Βασιλέα (τὰς ἐδέχθη). Νηρηίδα τοῦ Πηγεῖο, (εὐχαριστῶ πολὺ - πολὺ) δὲν ξέρεις πόσον με συνεκίνησεν ὁ λόγος σου, ὅτι 'ς ἐμένα ἡδρεῖς δευτέραν μητέρα, ἀφοῦτος εἶχες τὴν ἀτυχίαν νὰ χάσῃς τοὺς γονεῖς σου! Ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου (πρὸς μεγάλην μου χαράν, ἡ ἐπιστολή σου ἐλήφθη) πολλὰ χαίρετίσματα 'στὴ φίλῃ μας κ' εὐχόμεν νὰ γίνῃ γρήγορα καλὰ! Κυριασίαν (ἠραριστὰ ἡ ἐπιστολή σου) ἡ Ι. Φ. μένει εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ δὲν εἶνε πλέον συνδρομητρία! Ἀγοροστήν (βεβαίως) οἱ κληρονόμοι εἰς τοὺς ἐβδομαδιαίους Διαγωνισμοὺς ἔχουν ὅλα τὰ προνόμια τῶν τακτικῶν συνδρομητῶν! Ροδοπαῖον Ἑλληνοπάδα (βραβεῖον ἔσταιλα). Ὁραῖαν Ρόδον (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ γενναῖον ξεσπάδιμα καὶ, ὅπως φύλλα θὰ σοῦ στέλλω.) Διοπτροφοροῦσαν (ἐλήφθησαν ἀρχὰ ὥστε νὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ φύλλον τοῦτο) εὐχαριστῶ πολὺ! Ταλαιπωρημένο Δωδεκάνησον (εὐχαριστῶ καὶ ἐλπίζω...) Φεγγαροπάδα, Λάτοῖδα τῆς Ἀρχαιοῦτης, Φίωνα, 11ην Νοεμβρίαν, Αἰματομένο Εἶφος, Πειρακτικὴν, Ροδοδάφνην, κλπ. κλπ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἐλάβα μετὰ τὴν 24ην Νοεμβρίου, θαπνήνσω εἰς τὸ πρῶτον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 1 Φεβρουαρίου.

542. Λεξιγράφος

Μεγαλονήσου κάτοικος
Μὲ μιὰν ἀντωνυμίαν.
Ὅτ' αὐτὸ ἀναστῇσον βασιλεῖα
Ἀρχαῖο ἐπὶ Λυδία.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους

543. Συλλαβόγραφος

Φθόγγον μουσικόν
Μὲ νῆσι ἀν ἐνωσῆς,
Κατὶ ὀπτικόν
Ὅτ' αὐτὸς φανερώσῃς.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Μέλλοντος Ἐφευρέτου

544. Στοιχειοτονόγραφος

Σὲ μιὰ νῆσο εἶμαι λιμένας
Ποῦ τὸν ξέρεῖ ὁ καθένας.
Μ' ἂν τὸν τόνο μου κινήσῃς
Κ' ἕνα γράμμα μοῦ κολλήσῃς.
Πήγαινε εἰς τὴν Ἀφρικὴν
Γιὰ νὰ βρῇς γῶρα γνωστή.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ροδοδάφνης

545 - 548. Κεκρυμμένα καὶ ἀντεστραμμένα ὀνόματα ἀρχαίων θεῶν.

1. — Φύλαττε τὸν σὸν ὄρκον πιστῶς.
2. — Ἡμεῖς ὅλοι ἀνήκομεν εἰς τὴν πατρίδα.
3. — Ὁ τοῖχος αὐτὸς ἔχει εἰκοσι μέτρα μήκος.
4. — Εἰς τὴν Ρωσσίαν κατοικοῦν καὶ Τσέγρι.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Τέλλου Ἀγνα

549. Ἀκροστιχὶς ἐξ ἀντιθέτων

Νὰ εὐρεθοῦν ἀντίθετα τῶν κατωθι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τάχα τῶν νάποτελῶν γεωμετρικῶν σχῆμα:

Ἀρχή, βάθος, κορυφή, σθέρος, ὅλον, ἀντιστος, ψυχή.

Ἐστᾶλη ὑπὸ Ἀντιγόνης Σ. Δήμου

550. Ἑλληποσύμφωνον

α - ε - ο - α - ε - ο

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Σιωπηλῆς Νυκτὸς

551. Γρίφος

ρα	ρα	το	το	το
ρα	ρα	το	το	το
Οἱ καλοὶ	ρα ε α δ α	φ	νε	νε
	ρα ε α ρ α	το	το	το
	ρα	ρα	το	το
	ε α	ρα	το	το

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου Πόδου

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 49ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἰδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 369)

ΔΟΞΗΝ: Γεωργ. Α. Κοκκῶνης, Θεοδ. Ν. Φραγκιάς, Δοξασμένο 1912, Ἀλεξανδρὸς ὁ Μακεδὼν. Δημ. Τροῦνης, Δημ. Ὁρ. Κατάρης.

ΔΙΓΙΝΗΣ: Μικρὸς Παγανῆς, ἈΓΡΟΥΣ: Ἀγν. Χρ. Λύγδης, ΠΡΑΚΤΕΙΟΥ: Χ. Γ. Διαπλάσεως (48 - 49)

ΚΑΛΑΜΩΝ: Τάκης Γαρίδης, ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Δημ. Γ. Δεσφύλλας.

ΑΛΛΑΣ (Ὁλυμπία): Ἡλίας Σ. Δημητρόπουλος.

ΔΑΡΙΣΣΗΣ: Δαφνοστεφὴς Βασιλεὺς

ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Ἰωάν. Π. Τσαγκάκης, Νικόλ.

Ἀποστολοπούλου.

ΝΑΥΠΑΙΟΥ: Ἐνετικὸς Λέων.

ΠΑΤΡΩΝ: Πατριὸν Ναυτοπούλου, Ἡλ. Γ. Κυριακοπούλου, Μαντῖνα Παπαγιαννοπούλου, Σωτ.

Γ. Μαρκίτης, Γλαῦκος ὁ Πατρεὺς.

ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Γεώργ. Καλλώρας.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Κωνστ. Ν. Σαλονικιάς, Γεώργ. Ν. Σφακιανός

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὸν εὐρόντων τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτὴν καὶ ἐκλήρωθῃ ὁ ἐν Μεσσηνίᾳ ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΤΕΑΓΚΑΡΗΣ ὁ ὁποῖος ἐνέγραψεν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ